82

கடைசி நிமிட ஏற்பாடுகள்

படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #35

VII. *இயேசுவின் ஊழியத்தில் கடைசி வாரம் (தொடர்ச்சி).*
  H. *வெள்ளிக்கிழமை*: இயேசுவினுடைய மரண நாள் (தொடர்ச்சி).*
    1. *கடைசி இராப்போஜனம் (தொடர்ச்சி).*
      f. *அப்போஸ்தலர்கள் உற்சாகப்படுத்தப்படுதல் மற்றும் எச்சரிக்கப்படுதல் (யோவா. 14:1-16:33).*
      g. *பிதாவிடம் மன்றாடுதல் (யோவா. 17:1-26).*

அறிமுகம்

1977ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில், எனது குடும்பமும், நானும், ஆஸ்திரேலியாவின் மகா சிட்னியில் உள்ள மெக்குயரி சபையுடன் பத்து ஆண்டுகளாக ஊழியத்தில் ஈடுபட்டபின்பு, அமெரிக்கா திரும்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருந்தோம்.[1] அது மிகுந்த உலைச்சலுள்ள காலமாக இருந்தது: நாங்கள் செய்வதற்கு ஏராளமானவற்றைக் கொண்டிருந்தோம், பல ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியிருந்தன! அது கண்ணீர் நிறைந்த வேளையாக இருந்தது: நாங்கள் குடும்பத்துடனும் பழைய நண்பர்களுடனும் மறுபடியும் இணைந்திருத்தலை முன்னெதிர் நோக்கிக் கொண்டிருந்தோம், ஆனால் எங்களுக்கு மிகவும் அதிகமாய் அர்த்தப்பட்ட புதிய நண்பர்களைப் பின்விட்டுச் செல்லுதல் பற்றி நாங்கள் மிகவும் கவலையாயிருந்தோம். அது அக்கறையின் காலமாக இருந்தது: சபையில் இருந்த பலர் புதுக் கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தனர், அவர்களின் ஆவிக்குரிய நலன் பற்றி நாங்கள் பயமும் கலக்கமும் அடைந்திருந்தோம். போதனை, திட்டமிடுதல் மற்றும் ஜெபம் ஆகியவற்றினால் அந்த நாட்கள் நிறைக்கப் பட்டிருந்தன.

இணை கருத்து என்பது அதன் முழுமை நிலையிலிருந்து வெகுதொலை வில் உள்ளது, ஆனால் எங்களது சூழ்நிலையானது, இயேசுவின் மரணம் அருகில் நெருங்குகையில் அவரால் எதிர்கொள்ளப்பட்ட சூழ்நிலைக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் ஒத்ததாக இருந்தது. நாம் படிக்கவிருக்கின்ற வேத வசனப்பகுதியில், அவர் தமது சீஷர்களிடத்தில், தாம் செல்லுவதற்கான வேளை வந்திருந்தது என்று வலியுறுத்தினார் (யோவா. 14:2, 3, 12, 19, 28, 30; 16:7, 16, 28; 17:1, 13; 13:33ஐக் காணவும்). ஒரு கருத்தில், யோவான் 14-17 அத்தியாயங்கள், இயேசு "கடைசி நிமிட ஏற்பாடுகளை" மேற்கொண்டிருக்கையில் அவரைச் சித்தரிக்கின்றன. வேதபாடப் பகுதி

யானது அப்போஸ்தலர்களுக்கு "மாபெரும் பிரியாவிடை உரை"யில் தொடங்கி (அதிகாரங்கள் 14-16) கர்த்தருடைய பரிந்துபேசும் ஜெபத்துடன் முடிகிறது (அதிகாரம் 17).

யோவான் 14-17ஐப் போதுமான அளவு விரித்துரைத்து முடிக்க இயலாத எனது திறமைக்குறைவை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றேன். இது மாபெரும் வசனப்பகுதிகள் நிறைந்துள்ள, யோவான் சுவிசேஷத்தில் இருக்கும் மாபெரும் பகுதிகளில் ஒன்றாகும். H. I. ஹெஸ்டர் அவர்கள் இந்த அதிகாரங்களை, "கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் வளம்மிகுந்த புதையல்களில் ஒன்று" என்று அழைத்தார்.[2] ஜான் F. கார்ட்டர் அவர்கள், "இந்த மதிப்பு வாய்ந்த வாய்மொழிகளில் ... அன்பான சீஷர் நமக்கு, சுவிசேஷங்களில் வேறெங்கும் காணப்பட முடியாததான, கர்த்தராகிய இயேசுவின் உணர்வுப்பூர்வமான வாழ்வுக்குள்ளாக ஒரு உட்கண்ணோட்டத்தைக் கொடுத்துள்ளார்" என்று கூறினார்.[3] F. லாகார்டு ஸ்மித் அவர்கள், "இயேசு பேசுகின்ற ஒவ்வொரு வார்த்தையும், இயேசு தாம் தொடங்கிய ஊழியத்தை முடிக்கும்படி இந்த மனிதர்களை விட்டுச் சென்றதில் உணர்ந்த சுமையைப் பிரதிபலிக்கின்றன" என்று எழுதினார்.[4]

இந்த மாபெரும் அத்தியாயங்களை உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துதல் என்பது மட்டுமே நான் ஒரு பாடத்தில் செய்யக்கூடிய எல்லாமுமாக உள்ளது. பின்பு நீங்கள் அவற்றின்மீது மறுகண்ணோட்டமிட ஒரு வாழ்வுக் காலத்தைச் செலவிட்டு அவற்றின் சத்தியங்களால் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டிருக்கலாம். வசனத்திற்குப் பின் வசனம் படித்தல் என்பதை - அல்லது பிரிவுக்குப் பின் பிரிவாக உட்கண்ணோட்டமிடுதல் என்பதைக் கூட - முயற்சி செய்தலுக்கு மாறாக நான் இங்கு கூறிமுடிக்கப்பட்டுள்ள ஆய்வுப் பொருட்களில் சிலவற்றை முக்கியப்படுத்திக் காண்பிப்பேன். ஒரு பயணத் திற்கு ஆயத்தம் செய்யத் தேவையான ஏற்பாடுகள்மீது கவனம் செலுத்துதல் என்பதே எனது அணுகுமுறையாக இருக்கும். நான், எனது குடும்பத்தார் ஆஸ்திரேலியாவை விட்டுப் புறப்படுதலுக்கும் இயேசு உலகத்தை விட்டுப் புறப்படுதலுக்கும் இடையில் இணைவுகளைக் கருத்தாகத் தெரிவிப்பேன்.

நாம் யோவான் 14-17ஐ ஆய்வுசெய்கையில், இயேசு முதலாவதாக மற்றும் மிகமுன்னதாகத் தமது அப்போஸ்தலர்களுக்கு உரையாற்றினார் என்பதை உங்கள் சிந்தையில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். இவ்வசனங்களில் பலவற்றிற்குப் பொதுவான நடைமுறைப் பயன்பாட்டை ஏற்படுத்த முடியும், ஆனால் நாம் அந்த மனிதர்களுக்கு மட்டும் தனிப்பட்ட வகையில் தரப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்களை (எடுத்துக்காட்டாக, 14:26 போன்ற பகுதி களை) நமக்கு உரிமைகோரிக் கொள்ளாதபடிக்கு எச்சரிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பரிவுடன் உற்சாகமூட்டுதல்

விட்டுச் செல்லுதல் என்பது ஒவ்வொருவருக்குமே கடினமானதாக உள்ளது. விட்டுச் செல்லுதலைப் பற்றிக் கிறிஸ்து பேசுகையில், சீஷர்கள் வருத்தத்தினால் நிறைந்தனர் (யோவா. 16:6). ஆகையால், "மாபெரும்

பிரியாவிடை உரையானது'' உற்சாகமூட்டுதலின் வார்த்தைகளோடு தொடங்கிற்று: "உங்கள் இருதயம் கலங்காதிருப்பதாக" (14:1அ). பிற்பாடு இயேசு, "சமாதானத்தை உங்களுக்கு வைத்துப் போகிறேன், என்னுடைய சமாதானத்தையே உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்; உலகம் கொடுக்கிற பிரகாரம்[5] நான் உங்களுக்குக் கொடுக்கிறதில்லை. உங்கள் இருதயம் கலங்காமலும் பயப்படாமலும் இருப்பதாக'' என்று கூறினார் (14:27; 16:33ஐக் காணவும்). இந்த உரையானது, ஆறுதல்படுத்தவும் பலப்படுத்தவும் வடிவமைக்கப்பட்ட வார்த்தைகளினால் நிறைந்துள்ளது. அப்போஸ்தலர் களுக்குக் கர்த்தர் தமது அன்பை (15:9, 12) உறுதிப்படுத்தி, அவர்களை "சிநேகிதர்கள்" என்று அழைத்தார் (15:15). அவர்கள் அந்த வேளையில் கவலையுடன் இருந்தாலும், அவர்களின் துக்கம் சந்தோஷமாக மாறும் என்று அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்தார் (16:20-22; 15:11ஐக் காணவும்).

உற்சாக மூட்டும் இந்த வார்த்தைகளை இயேசு பேசுகையில், அவர் தாம் உயிருடனிருக்க இன்னும் ஒரு சில மணிநேரங்களே இருந்தன என்பதைத் துடிதுடிப்புடன் அறிந்திருந்தார் (14:30; 16:20, 32; 17:1ஐக் காணவும்). இருந்தபோதிலும், அவர் தமது அப்போஸ்தலர்களின்மீது அக்கறை கொண்டவராக இருந்தார். கர்த்தருடைய சுயநலமின்மை மற்றும் பிறர்மீது அக்கறையுடைய தன்மை ஆகியவை என்னை ஏவுகிறது.

தீவிரமான விளக்கம்

புறப்படுதல் பற்றிய ஒரு அறிவிப்பு ஏற்படுத்தப்படுகிறபோது, "நீங்கள் ஏன் போகவேண்டும்?" என்பதுதான் அடிக்கடி கேட்கப்படுகிற கேள்வியாக உள்ளது. எங்களிடத்தில் அந்தக் கேள்வி கேட்கப்பட்டது. எனவே நாங்கள் எங்கள் காரணங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டோம். எங்களுடைய மகள்கள் பல்கலைக்கழகம் செல்ல வேண்டிய வயதை அடைந்திருந்தனர், அவர்கள் கிறிஸ்தவப் பள்ளியொன்றுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்பினோம்; எனது மனைவியின் தாயார் தனது பிந்திய எழுபது வயதுகளில் இருந்தார், அவர்களின் எஞ்சிய ஒரு சில ஆண்டுகளில் நாங்கள் அவருக்கு அருகாமையில் இருக்க வேண்டும் என்று உணர்ந்தோம்.[6]

கிறிஸ்துவும், தமது புறப்படுதல் அவசியமாயிருந்தது ஏன் என்று தமது சீஷர்களுக்குத் தகவல் அறிவித்தார். முதலாவது, அவர் பூமிக்கு வந்திருந்த பின்பு, அவர் தமது பிதாவினிடத்திற்குத் திரும்பச் செல்லும் திட்டம் எப்போதுமே இருந்தது (14:28; 16:5, 28). அந்த வேளையில், அவர் தமது முந்திய மகிமையை மீண்டும் அடைவார் (17:5). சீஷர்களிடத்தில் இயேசு, "நீங்கள் என்னில் அன்புள்ளவர்களாயிருந்தால் பிதாவினிடத்திற்குப் போகிறேனென்று நான் சொன்னதைக் குறித்துச் சந்தோஷப்படுவீர்கள்'' என்று கூறினார் (14:28).

இருப்பினும் கிறிஸ்து, தமது புறப்படுதல் என்பது அப்போஸ்தலர் களுக்கு எவ்விதத்தில் பயன் தரும் என்பதைப் பிரதானமாக வலியுறுத்தி னார். அவர்களிடத்தில் அவர், "ஒரு ஸ்தலத்தை உங்களுக்காக ஆயத்தம் பண்ணப்போகிறேன்" என்று கூறினார் (யோவா. 14:2). மற்றும் அவர், தமது

சீஷர்களிடத்தில், தாம் அவர்களுக்கு, பூமியிலிருந்து செய்வதைக் காட்டிலும் அதிகமானவற்றைத் தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் இருந்து செய்யக்கூடும் என்றும் தகவல் அறிவித்தார். இதை அவர், அவருடைய நாமத்தினாலே ஜெபித்தல் பற்றிப் பேசியதின்மூலம் செய்தார். அதுவரைக்கும், ஜெபமானது இயேசுவின் நாமத்திலே ஏறெடுக்கப்படாதிருந்தது (யோவா. 16:24); ஆனால் அவர் தமது பிதாவினிடத்திற்குத் திரும்பிய பின்பு, அவர், அவர்களுக்கு மத்தியஸ்தராவார் (1 தீமோ. 2:5); அவர் தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களுக்காகப் பரிந்து பேசுவார் (ரோமர் 8:34; எபி. 7:25; 9:24; 1 யோவா. 2:1). எதிர் காலத்தில் அவர்கள், அவருடைய நாமத்தினாலே கேட்கும் எல்லா விஷயங் களும் அவர்களுக்கு அருளப்படும்[7] என்று அவர் வாக்குத்தத்தம் செய்தார் (யோவா. 14:13, 14; 15:16; 16:23, 24).

இயேசு ஏன் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார் என்பதை அவர் விளக்கப்படுத்துகையில், பரிசுத்த ஆவியானவர் வரக்கூடும்படிக்குத் தாம் செல்ல வேண்டியிருந்தது என்பது அவரது முதன்மையான சிந்தனையாக இருந்தது. அவர், "நான் உங்களுக்கு உண்மையைச் சொல்லுகிறேன்; நான் போகிறது உங்களுக்குப் பிரயோஜனமாயிருக்கும்; நான் போகாதிருந்தால், தேற்றரவாளன் உங்களிடத்தில் வரார்;[8] நான் போவேனேயாகில் அவரை உங்களிடத்திற்கு அனுப்புவேன்'' என்று கூறினார் (16:7). ஒரு சில வசனங்களுக்குப் பின்பு கிறிஸ்துவானவர், இந்த ''தேற்றரவாளன்'' என்பவரை "ஆவியானவர்" என்று அடையாளப்படுத்தினார் (16:13). மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக யோவான் ஸ்நானன், தான் தண்ணீரினால் ஆன ஸ்நானம் கொடுத்ததாகவும், ஆனால் மேசியா பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஞானஸ்நானம் கொடுப்பார் என்றும் கூறியிருந்தார் (மாற். 1:8). அந்தப் பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஞானஸ்நானம் இரண்டு மாதங்களுக்கும் குறைவான காலத்தில் வரவிருந்தது (அப். 1:5, 8; 2:1-4, 33). ஆகையால் இயேசு, ஆவியானவருடன் அப்போஸ்தலர்கள் கொள்ளவிருந்த புதிய உறவுமுறை பற்றி அவர்களுக்கு தொடக்கநிலை விளக்கம் தருதல் என்பது சூழ்நிலைக்கு ஏற்றதாக இருக்கும் என்று நினைத்தார். பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஊழியத்தைப் பற்றிச் சுவிசேஷ விவரங்கள் முழுவதிலும் கூறப்பட்டுள்ள எல்லாவற்றைக் காட்டிலும், யோவான் 14-17ல், அதிகமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆவியானவரை அனுப்புதல் என்ற பாடக்கருத்தானது, இந்தப் பாடத்தில் ஒரு தனியான பிரிவுக்குத் தகுதியானதாக உள்ளது (அடுத்துள்ள பிரதான பிரிவைக் காணவும்), ஆனால் இந்த வேளையில் 16:7ல் இருந்து இந்த வார்த்தைகளை மீண்டும் வாசியுங்கள்: "நான் போகிறது உங்களுக்குப் பிரயோஜனமாயிருக்கும்." இது 14:12ல் உள்ள கிறிஸ்துவின் குறிப்பிடத்தக்க வாக்குத்தத்தத்துடன் பிணைபட்டிருக்கலாம்: "... நான் என் பிதாவினிடத் திற்குப் போகிறபடியினால், என்னை விசுவாசிக்கிறவன் நான் செய்கிற கிரியைகளைத் தானும் செய்வான், இவைகளைப் பார்க்கிலும் பெரிய கிரியைகளையும் செய்வான்." அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவைக் காட்டிலும் பண்பில் பெரிய கிரியைகளை(அற்புதங்களை)ச் செய்யவில்லை,[9] ஆனால் அவர்கள் எண்ணிக்கையில் பெரிய கிரியைகளைச் செய்திருக்கலாம் (அப்.

5:12ஐக் காணவும்).[10] அவர்கள் இந்தக் கிரியைகளை ஆவியானவரின் வல்லமை மூலமாகவே செய்தனர் (அப். 1:8; ரோமர் 15:19ஐக் காணவும்). கிறிஸ்துவின் புறப்படுதல் இதைச் சாத்தியமாக்கும் என்று அவர் கூறினார்.

பெலப்படுத்தும் ஆறுதல்

எனது குடும்பம் ஆஸ்திரேலியாவை விட்டுப் புறப்படுகையில், எங்களுக்குப் பதிலாக ஆட்கள் வந்து கொண்டிருந்தனர் என்று மெக்குயிரி சபையிடத்தில் கூறியதன்மூலம், நாங்கள் அவர்களை உற்சாகப்படுத்த முடிந்தது: டேல் மற்றும் ஷீலா ஹார்ட்மேன் மற்றும் அவர்களின் குடும்பத்தார் விரைவில் வந்து சேரவிருந்தனர். இதே போன்று, இயேசு தமது சீஷர்களைத் "திக்கற்றவர்களாக" விட்டுவிடுவதில்லை என்று அவர்களுக்கு அவர் உறுதியளித்தார் (யோவா. 14:18), ஏனெனில் அவர் ஒரு பதில் நபரை அனுப்பினார்: அவரே பரிசுத்த ஆவியானவராக இருந்தார். அவர், "நான் பிதாவை வேண்டிக்கொள்ளுவேன், அப்பொழுது என்றென்றைக்கும் உங்களுடனேகூட இருக்கும்படிக்குச் சத்திய ஆவியாகிய வேறோரு தேற்றரவாளனை அவர் உங்களுக்குத் தந்தருளுவார்" என்று கூறினார் (14:16). இயேசு அவர்களின் தேற்றரவாளனாக இருந்திருந்தார்; இப்போது அவர், ஆவியாகிய வேறொரு தேற்றரவாளனை அனுப்புவார். கிறிஸ்து அவர்களுடன் மூன்று ஆண்டுகள் மாத்திரமே இருந்திருந்தார், ஆனால் இந்தப் புதிய தேற்றரவாளனோ அவர்களுடன் "என்றென்றைக்கும்"[11] இருப்பார்.

பரிசுத்த ஆவியானவர், [KJVயில் "Godhead"], "தேவத்துவம்" என்று அழைக்கப்படுவதன் ஒரு பகுதியாக இருக்கின்றார் (அப். 17:29; ரோமர் 1:20; கொலோ. 2:9).[12] அவர் "திரித்துவம்"[13] என்றழைக்கப்படுவதில் ஒரு நபராக இருக்கின்றார், இதில் பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் உள்ளனர் (மத். 28:19). யோவான் 14:16ல் இம்மூவருமே தனித்தனி ஆளுமைத் தன்மை கொண்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்: "நான் [குமாரன்] பிதாவை வேண்டிக்கொள்ளுவேன், அப்பொழுது என்றென்றைக்கும் உங்களுடனேகூட இருக்கும்படிக்குச் சத்திய ஆவியாகிய வேறோரு தேற்றரவாளனை [பரிசுத்த ஆவியானவரை] அவர் [பிதா] உங்களுக்குத் தந்தருளுவார்." பரிசுத்த ஆவியானவர் என்பவர் பலருக்கு, தேவத்துவத்தில் மிகவும் புதிரான நபராக இருக்கின்றார். பிதாவானவரே ஆவியாக இருக்கின்றார் (யோவா. 4:24), மற்றும் அவர் பரிசுத்தராக இருக்கின்றார் (1 பேது. 1:15). ஆகையால், பிதாவானவரைப் பற்றி நீங்கள் என்னவெல்லாம் கருத்துக் கொண்டிருக்கின்றீர்களோ, அந்தப் புரிந்து கொள்ளுதல் யாவற்றையும் பரிசுத்த ஆவியானவருக்கு மாற்றுங்கள், நீங்கள் தூரமாய்த் தவறுக்குச் சென்றுவிடமாட்டீர்கள்.

தேவத்துவத்தில் உள்ள மூவரும் இயல்பிலும் வல்லமையிலும் சமமான வர்களாய் இருந்தாலும், பணி மற்றும் பொறுப்பு ஆகியவற்றில் சில பிரிவினை உள்ளது என்பது உறுதி. எடுத்துக்காட்டாக, பரிசுத்த ஆவி யானவர் வேத வசனங்களின் ஏவுதலுக்கென்று மதிப்பளிக்கப்பட்டுள்ளார்

(2 பேது. 1:21; மாற். 12:36; அப். 1:16; 4:25ஐக் காணவும்). யோவான் 14-16 அத்தியாயங்கள், தொடக்க கால சபையில் இவரது ஊழியம் பற்றிய உட்கண்ணோக்கை நமக்குத் தருகின்றன. இந்த அத்தியாயங்களில் உள்ள திறவுகோல் வசனப்பகுதிகள் பற்றிய ஒரு ஆய்வு இவ்விடத்தில் முறையான தாக உள்ளது.

யோவான் 14:16, 17அ: ஏற்கனவே காணப்பட்டபடி, இயேசு "வேறொரு தேற்றரவாளனை" அனுப்புவதாகத் தமது அப்போஸ்தலர் களிடம் கூறினார். "தேற்றரவாளன்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்ட கிரேக்க வார்த்தையானது "அழைத்தல்" என்பதற்கான பெயர்ச்சொல் வடிவ வார்த்தையையும் *(kaleo)* "உடன்" என்று அர்த்தப்படும் முன்னிடைச் சொல்லையும் *(para)* இணைத்துப் பெறுகிற "paraklete" *(parakletos)*[14] என்ற வார்த்தையாக உள்ளது. இது, உதவுவதற்கு அல்லது துணையிருப்பதற்கு "உடனாக அழைக்கப்பட்டவர்" என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. "Helper" (NASB, NKJV), "Comforter" (KJV), "Counselor" (NIV, RSV) and "Advocate" (NRSV) என்றெல்லாம் பல்வேறு வகையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள இந்தக் கிரேக்கச் சொற்றொடரின் அர்த்தத்தை உண்மையில் வெளிப் படுத்தும் தனித்த வார்த்தை எதுவும் ஆங்கில மொழியில் இருப்பதில்லை.[15] இந்த உதவியாளர்/தேற்றரவாளர்/ஆலோசகர்/பரிந்துரையாளர் என்பவரை "சத்திய ஆவியானவர்" என்று இயேசு அடையாளப்படுத்தினார். இவர் எல்லா சத்தியத்தையும் வெளிப்படுத்தியதாலும் சத்தியத்தை மாத்திரம் பேசியதாலும் இவ்வழிமுறைகளில் குறிப்பிடப்பட்டார் (14:26; 17:17ஐக் காணவும்).

யோவான் 14:17ஆ: உலகமானது (அதாவது, கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்த உலக அமைப்பு) ஆவியானவரைக் காண, அறிய அல்லது பெற்றுக் கொள்ளத் தகுதியுடையதாக இருந்ததில்லை. இதற்கு மறுபுறத்தில், அப்போஸ்தலர்கள் தங்கள் விசுவாசம், உண்மைத் தன்மை ஆகியவற்றினால் இதற்குத் தகுதியானவர்களாய் இருந்தனர். கடந்த காலத்தில் பரிசுத்த ஆவியானவர் அவர்களோடே இருந்திருந்தார்;[16] வெகுவிரைவில் அவர், அவர்களுக்குள்ளாக இருப்பார்.[17] இந்த வாக்குத்தத்தத்தின் நிறைவேற்றம் ஐம்பது நாட்களுக்குப் பின்பு, யூதர்களின் பெந்தெகொஸ்தே பண்டிகை யன்று வந்தது (அப். 2:1-4, 33).

யோவான் 14:26: இயேசு சீஷர்களுக்கு பல விஷயங்களைப் போதித் திருந்தார், ஆனால் தாம் கூறியவற்றில் அதிகமானவற்றை அந்த சீஷர்கள் நினைவில் வைத்திருந்ததில்லை என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அவர்களுக்கு கூடுதல் தகவல்களும் தேவைப்பட்டன; ஆனால் இவற்றில் சிலவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு அவருக்கு நேரம் இருக்கவில்லை (14:30), மற்றும் சிலவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ள அவர்கள் இன்னும் ஆயத்த மாகவில்லை (16:12). பரிசுத்த ஆவியானவர் வரும்போது, அப்போஸ்தலர் கள் அறியவேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகின்ற ஒவ்வொன்றையும் அவர்களுக்கு அவர் வெளிப்படுத்துவார். இந்த வெளிப்படுத்துதலில் கிறிஸ்து அவர்களுக்கு முன்பு போதித்திருந்தவற்றை நினைப்பூட்டுதலும் அடங்கும்.

யோவான் 15:26: இயேசுவுக்குச் சாட்சிகூறுதல் என்பது பரிசுத்த

ஆவியானவரின் ஊழியம் பற்றிய பிரதானமான வலிவார்ந்த கருத்தா யிருக்கும் (16:14ஐக் காணவும்). சூரியன் பூமியை ஒளியூட்டுவதுபோல், கிறிஸ்துவையும் சுவிசேஷத்தையும் உயர்த்துதல் என்பதே ஆவியான வருடைய வெளிப்படுத்துதலின் அடிப்படை நோக்கமாக இருந்தது (மற்றும் இருக்கிறது) (1 கொரி. 2:2; 15:1-4ஐக் காணவும்).[18]

யோவான் 16:7-14: பரிசுத்த ஆவியானவர் வரும்போது, அவிசுவாச மான உலகத்திற்குச் சில விஷயங்களையும் அப்போஸ்தலர்களுக்குச் சில விஷயங்களையும் அவர் செய்வார்: (1) அவர் "பாவத்தைக்குறித்தும், நீதியைக் குறித்தும், நியாயத்தீர்ப்பைக் குறித்தும் உலகத்தைக் கண்டித்து உணர்த்துவார்." பரிசுத்த ஆவியானவர், பூமியின் நெடுஞ்சாலைகளிலும் துணைச்சாலைகளிலும் ஆவியின் வடிவில் மிதந்து கொண்டு இருப்பதினால் உலகத்தைக் "கண்டித்து உணர்த்த மாட்டார்."[19] மாறாக அவர், தாம் ஏவுகின்ற வசனத்தினால் பாவிகளைக் கண்டித்து உணர்த்துவார் (17:20). (2) அவர் அப்போஸ்தலர்களைச் "சகல சத்தியத்திற்குள்ளாகவும்" வழிநடத்து வார், தாம் பேசும்படி பிதாவானவர் கூறியவற்றை மாத்திரம் அவர் பேசுவார்.[20] "சகல சத்தியம்" என்பது அப்போஸ்தலர்களுக்கு வெளிப் படுத்தப்பட்டு எழுதி வைக்கப்பட்டது,[21] நாம் இன்றைய நாட்களில் இந்த சத்தியத்தைப் புதிய ஏற்பாட்டின் பக்கங்களில் கொண்டுள்ளோம். தேவன் நமக்கு அருளிய வெளிப்பாடு நிறைவடைந்துள்ளது; கூடுதலான வெளிப்பாடு என்பது தேவையற்றதாக உள்ளது (யூதா 3; 2 பேது. 1:3; கலா. 1:6-9ஐக் காணவும்).

திருப்தியளிக்கும் உறுதிக்கூற்று

நாங்கள் ஆஸ்திரேலியாவை விட்டுப் புறப்பட்டபோது, எங்களுக்குப் பதிலாட்கள் வந்துகொண்டிருந்தார்கள் என்று மெக்குயரி சபை உறுப்பினர் களுக்கு கூறியதுடன், நாம் மீண்டும் ஒரு நாளில் - இந்த வாழ்வில் இல்லா விட்டாலும், அடுத்த வாழ்வில் - சந்திப்போம் என்பதை உறுதிப் படுத்தினோம். பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு, நாங்கள் எங்கள் ஆஸ்திரேலியப் பயணத்தை முதன்முதலில் திரும்பவும் மேற்கொண்டு எங்களது நண்பர்கள் பலருடன் மறுபடி இணைதலை மகிழ்வுடன் அனுபவித்தோம். இயேசு தமது சீஷர்களை விட்டுப் பிரிய ஆயத்தமாகுகையில், அவர் மீண்டும் அவர்களுடன் இருக்கப் போவதாக வாக்களித்தார் (எடுத்துக்காட்டாக, யோவா. 14:3; 16:22ஐக் காணவும்). யோவான் 14-16ல், கிறிஸ்து தமது அப்போஸ்தலர்களிடத்தில் திரும்பி வருதல் பற்றிக் குறைந்தது மூன்று கருத்துக்களில் பேசினார்.[22]

- அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்பு, அவர் பரத்திற்கேறுவதற்கு முன்பு, அவர்களுடன் அவர் நாற்பது நாட்கள் அளவாக இருப்பார். இந்த உண்மையானது 16:16-22ல் அடிப்படை வலியுறுத்தம் பெற்றிருப்பதாகக் காணப்படுகிறது.[23]
- அவர் பரத்திற்கேறிய பின்பு, அவர் தமது சீஷர்களுடன் ஆவிக்குரிய வகையில் இருப்பார் (மத். 18:20; 28:20). இந்த சத்தியத்தை இயேசு,

ஆவியானவரின் வருகையுடன் பிணைத்தார் (யோவா. 14:18, 23). "கிறிஸ்துவின் ஆவி" என்பது பரிசுத்த ஆவியானவரின் குறிப்புப் பெயர்களில் ஒன்றாக உள்ளது (ரோமர் 8:9; பிலி. 1:19; 1 பேது. 1:11).

- ஒரு நாளிலே (இரண்டாம் வருகையில்), அவர் தமக்குச் சொந்தமானவர்களை உரிமைகோருவதற்குத் திரும்ப வருவார். இந்த வாக்குத்தத்தம்தான் யோவான் 14:3ல் இயேசுவின் சிந்தையில் மிக முன்னதாக இருந்தது.

தனிச் சிறப்பான அறிவுறுத்துதல்

நாங்கள் ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து புறப்படத் தயாராகுகையில், பின்வரும் கேள்வியைப் பற்றி நான் ஜெபத்துடன் ஆழ்ந்து சிந்தித்தேன்: "எனது சகோதரர்கள் மற்றும் சகோதரிகளுக்கு நான் விட்டுச் செல்ல வேண்டிய அறிவுறுத்துதல் என்ன?" நான் கூறியதை எவரொருவராவது நினைவில் வைத்துள்ளனரா இல்லையா என்பதை நான் அறிவதில்லை, ஆனால் நான் ஒரு அர்த்தம் நிறைந்த செய்தியை உரைக்க முயற்சி செய்தேன். இயேசு தமது மரணத்திற்கு முந்திய இரவில் தமது சீஷர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்குப் பல சத்தியங்களைக் கொண்டிருந்தார். அவர் கூறியவற்றில் அதிகமானவற்றை இரண்டு பிரிவுகளாக வகைப்படுத்த முடியும். உண்மையில் அவர் பின்வருமாறு கூறினார்:

(1) *"நீங்கள் என்னுடன் ஒரு சரியான உறவுமுறையைப் பராமரிப்பது அவசியமாக உள்ளது."* யோவான் 15ம் அத்தியாயம் திராட்சச் செடி மற்றும் அதன் கிளைகள் என்ற ஒப்புவமையுடன் தொடங்குகிறது.[24] கிறிஸ்து தமது சீஷர்களிடத்தில், "நானே திராட்சச் செடி,[25] நீங்கள் கொடிகள். ஒருவன் என்னிலும் நான் அவனிலும் நிலைத்திருந்தால், அவன் மிகுந்த கனிகளைக் கொடுப்பான்; என்னையல்லாமல் உங்களால் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது" என்று கூறினார் (வ. 5). திராட்சச் செடியின் வழியாக அதன் கொடிகளுக்கு உயிர்கொடுக்கும் உரச்சத்துக்கள் பாய்வதுபோல், நமது ஆவிக்குரிய வாழ்வானது ஆண்டவரிடத்தில் இருந்தே வருகிறது. இயேசுவின் வார்த்தைகளை உங்கள் சிந்தையில் அடிக்கோடிடுங்கள்: "என்னையல்லாமல் உங்களால் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது." கிறிஸ்து இல்லாமல் நம்மால் சிலவற்றைச் செய்ய முடியாது; கிறிஸ்து இல்லாமல் நம்மால் கொஞ்சத்தைச் செய்ய முடியாது; இயேசு இல்லாமல் நம்மால் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது. நாம் அவருக்கு நெருக்கமாக இருத்தல் என்பது அத்தியாவசியமானதாக உள்ளது. கிறிஸ்துவின் பின்பற்றாளர்கள் எவ்வளவு சுலபமாய்ச் சிதறடிக்கப் பட முடியும் என்பதை அவர் அறிந்தார் (16:32; மத். 26:31ஐக் காணவும்). அவர்களை அவர், தம்மிலும் தமது அன்பிலும் நிலைத்திருக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டார் (யோவா. 15:4-7, 9, 10). நமது வேத பாடப் பகுதியில், அவருடன் ஒரு சரியான உறவைப் பராமரிக்க, நடைமுறைக்கேற்ற இரண்டு ஆலோசனைகளை அவர் கொடுத்தார்.

நாம் நமது விசுவாசத்தைப் பெலப்படுத்த வேண்டும் என்று அவர் குறிப்பிட்டார். யோவான் 14ம் அத்தியாயம், விசுவாசத்தின்மீது ஒரு வலியுறுத்தத்துடன் தொடங்குகிறது: "... தேவனிடத்தில் விசுவாசமாயிருங்

கள்; என்னிடத்திலும் விசுவாசமாயிருங்கள்” (வ. 1).[26] சற்றுப்பின்பு, இயேசு "நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்; என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்” என்று கூறினார் (14:6). பின்பு அவர் பின்வரும் உரிமைகோருதலைக் கூடுதலாகக் கூறினார்: ''என்னைக் கண்டவன் பிதாவைக் கண்டான்” (14:9). இந்த மாபெரும் சத்தியங்களை நாம் விசுவாசிக்கின்றோமா? ஆண்டவருடன் ஒரு சரியான உறவு முறையைப் பராமரிக்க நாம் விரும்பினால், பலமான விசுவாசத்திற்குப் பதிலுக்கு ஈடாக ஏதொன்றும் இருப்பதில்லை.[27]

அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் அவரது வசனத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் அவர் கூறினார். கிறிஸ்துவின்மீதுள்ள விசுவாசத்தை அவரது வசனத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாது. அந்த வசனத்தி லிருந்தே விசுவாசம் வருகிறது (17:20; ரோமர் 10:17ஐக் காணவும்). இயேசுவின் வசனத்தை அறிந்து அதற்குக் கீழ்ப்படிதலின் முக்கியத்துவத்தை அவர் வலியுறுத்தினார். அவர் தமது சீஷர்களிடத்தில், "... என் வார்த்தைகள் உங்களிலும் நிலைத்திருந்தால், நீங்கள் கேட்டுக் கொள்வதெதுவோ அது உங்களுக்குச் செய்யப்படும்” என்றார் (15:7). மீண்டுமாக அவர், "ஒருவன் என்னில் அன்பாயிருந்தால், அவன் என் வசனத்தைக் கைக்கொள்ளுவான்” என்றார் (14:23; 14:15, 24; 15:10, 14ஐக் காணவும்). அவர் தமது பின்பற்றாளர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்குத் திட்டவட்டமான உதாரணங்களைக் கொடுத்தார். எடுத்துக்காட்டாக, நாம் கனிநிறைந்த வாழ்வை வாழவேண்டும் (15:8, 16)[28] மற்றும் நமது விசுவாசத்தைப் பிறருடன் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.[29]

(2) ''நீங்கள் ஒருவர் மற்றவருடன் சரியான உறவுமுறையைப் பராமரிப்பது அவசியமாக உள்ளது.” ஆண்டவருடன் ஒரு சரியான உறவு முறையைப் பராமரிப்பதற்கு, நாம் ஒருவர் மற்றவருடனும் ஒரு சரியான உறவுமுறையைப் பராமரிக்க வேண்டும் (1 யோவா. 4:20ஐக் காணவும்). அப்போஸ்தலர்கள் துண்டாடப்பட்டுக் கிடந்தனர் (லூக். 22:24); ஒன்றா யிருத்தல் என்பதே பொல்லாங்கின் கொலைவெறிக்குத் தப்பிப் பிழைப் பதற்கான அவர்களின் ஒரே நம்பிக்கையாக இருந்தது (17:11; 17:20-23ஐயும் காணவும்).

அன்பு என்பதே ஒருமைப்பாட்டிற்கான திறவுகோலாக உள்ளது. இயேசு தமது கடைசி உரையில் அன்பைப் பற்றிக் கூறுவதற்கு அதிகம் கொண்டிருந்தார்: தேவன் அவர்மீது அன்புகூர்ந்திருந்தார் (15:9), அவர் தேவன்மீது அன்புகூர்ந்திருந்தார் (14:31), இயேசு சீஷர்கள்மீது அன்புகூர்ந் திருந்தார் (15:9, 12), மற்றும் அவர்கள் அவர்மீது அன்புகூர வேண்டியவர் களாய் இருந்தனர் (14:15, 21, 23, 28). அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அன்புகூர வேண்டியவர்களாயும் இருந்தனர். அவர் ஏற்கனவே அவர் களிடத்தில், தாம் அவர்கள்மீது அன்புகூர்ந்தது போல் அவர்கள் ஒருவர்மீது ஒருவர் அன்புகூர வேண்டும் என்று அறைகூவல் விடுத்திருந்தார் (13:34). இப்போது அவர் மீண்டுமாக, "நான் உங்களில் அன்பாயிருக்கிறதுபோல நீங்களும் ஒருவரிலொருவர் அன்பாயிருக்க வேண்டுமென்பதே என்னு டைய கற்பனையாயிருக்கிறது” என்றார் (15:12; 15:17ஐயும் காணவும்).

அவர் அன்புகூர்ந்தது போல் அன்புகூர வேண்டும் என்பதில் அவர் அர்த்தப் படுத்தியது பற்றி எவ்விதமான தவறான புரிந்துகொள்ளுதலையும் தவிர்ப்பதற்காக, அவர் "ஒருவன் தன் சிநேகிதருக்காகத் தன் ஜீவனைக் கொடுக்கிற அன்பிலும் அதிகமான அன்பு ஒருவரிடத்திலுமில்லை"[30] என்றும் கூடுதலாகக் கூறினார் (15:13). சற்று நேரத்தில், அவர்களுக்காக அவர் தமது ஜீவனை - சிலுவையின்மீது - ஒப்புக்கொடுக்கவிருந்தார்.

உறுதியான எச்சரிக்கைகள்

ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து நாங்கள் புறப்படுவதற்கான நேரம் நெருங்கிய போது, நாங்கள் சென்ற பின் தவறாகக் கூடிய ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் நினைக்க நான் முயற்சி செய்தேன். என்னால் எதிர்காலத்தை முன்னதாகக் கண்ணோக்க இயலவில்லை, எனவே நான், பிற்பாடு எழும் பிரச்சனை களைப் பற்றி முன்னெதிர்பார்ப்பற்றவனாக இருந்தேன், ஆனால் குறைந்த பட்சம் அந்தச் சபையை ஆயத்தப்படுத்த நான் முயற்சி செய்தேன். இயேசுவால் எதிர்காலத்தை முன்கண்ணோக்க முடிந்தது, எனவே அவர் தமது சீஷர்களுக்குத் தகுந்த எச்சரிக்கைகளைக் கொடுக்க முடிந்தது. அவர் தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களுக்குக் காத்திருந்த உபத்திரவம் பற்றி விசேஷக் கவனித்தலைக் கொடுத்தார். இந்த வேளை வரைக்கும், உலகத்தின் வெறுப்புணர்வு அவர்மீது கவனம் குவித்திருந்தது (15:18, 24); ஆனால் அவர் சென்றபின்பு, அந்த வெறுப்புணர்வு அவர்கள்மீது மாற்றப்படும் (15:20; 17:14-18ஐக் காணவும்). அவர் தமது அப்போஸ்தலர்களை, "அவர்கள் உங்களை ஜெப ஆலயங்களுக்குப் புறம்பாக்குவார்கள்; மேலும் உங்களைக் கொலை செய்கிறவன் தான் தேவனுக்குத் தொண்டு செய்கிறவனென்று நினைக்குங் காலம் வரும்"[31] என்று எச்சரித்தார் (16:2). சோதனைகள் வரும் போது, அவர்கள் "இடறலடையாதபடி" காப்பதற்கே அவர் இவையெல்லா வற்றையும் அவர்களுக்கு முன்னுரைத்தார் (16:1; வ. 4ஐக் காணவும்). அவர் பின்வரும் ஊக்கமூட்டுகின்ற வார்த்தைகளையும் கூடுதலாகக் கூறினார்: "உலகத்தில் உங்களுக்கு உபத்திரவம் உண்டு; ஆனாலும் திடன் கொள்ளுங் கள்; நான் உலகத்தை ஜெயித்தேன்" (16:33).

சுயநலமற்ற பரிந்துபேசுதல்

ஆஸ்திரேலியாவில் எங்கள் கடைசி மணிவேளைகளில், தேவன் எங்கள் சகோதர சகோதரிகளுடன் இருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் ஊக்கமாய் ஜெபித்தோம். நாங்கள், "God be with you till we meet again"[32] என்று பாடிய போது, எனது மனைவியின் கண்களில் கண்ணீர் துளிர்ந்து வந்து கொண்டிருந்தது. யோவான் 17ல் உள்ள இருதயத்தை அசைக்கும் ஜெபத்துடன் இயேசு தமது சீஷர்களுடன் [பிரிவுசொல்லும்] வேளையை முடித்தார். இராபர்ட் கல்வெர் அவர்கள் இந்த ஜெபத்தை, "மனித வரலாற்றுக் குறிப்புக்களில் பரலோகத்துடனான பூமியின் மிக நெருக்கமான உரை" என்று அழைத்தார்.[33] வார்ரென் வயர்ஸ்ப் அவர்கள், "யோவான் 17ம் அத்தியாயம் ... சுவிசேஷப் பதிவேட்டின் மகா பரிசுத்த ஸ்தலமாக உள்ளது

… . குமாரனாகிய தேவன் பாவிகளை மீட்கும்பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவிருந்த வேளையில் தமது பிதாவுடன் உரையாடியதைக் கேட்கும் சிலாக்கியத்தை நாம் பெற்றுள்ளோம்!" என்று எழுதினார்.[34]

யோவான் 17ல் உள்ள ஜெபம் மூன்று பாகங்களைக் கொண்டுள்ளது. முதலாவது, இயேசு தமது பிதாவுடன் தமக்குள்ள உறவைப் பற்றி ஜெபித்தார் (வ. 1-5). தம்மை மகிமைப்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் அவர் தமக்காகக் கேட்ட ஒரே விஷயமாக இருந்தது (வ. 2, 5; வ. 24; 12:23, 24, 27, 28 ஆகியவற்றைக் காணவும்). இரண்டாவது, கிறிஸ்து அப்போஸ்தலர்களுக்காக ஜெபித்தார் (17:6-19; வ. 24-26ஐயும் காணவும்). தேவன் அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் (வ. 11, 15), அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்த வேண்டும் (வ. 19) மற்றும் அவர்கள்மீது அன்புகூர வேண்டும் (வ. 26) என்று அவர் கேட்டுக் கொண்டார். கடைசியாக இயேசு, அப்போஸ்தலர்களின் வார்த்தையினால் தம்மை விசுவாசிப்பவர்களுக்காக ஜெபித்தார் (வ. 20-23). வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், அவர் உங்களுக்காகவும் எனக்காகவும் ஜெபித்தார். என்ன ஒரு அற்புதமான சிந்தனை! உலகத்தார் அவரை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக விசுவாசிகள் "ஒன்றாயிருக்கும்படி" அவர் ஜெபித்தார் (வ. 21, 23). கிறிஸ்துவின்மீது பற்றுறுதி கொண்டுள்ளதாக உரிமைகோருபவர்களின் பிரிவினையான நிலையைக் காட்டிலும் அதிகமாக, உலகளாவிய சுவிசேஷ ஊழியத்துவத்திற்குத் தீவிரமான தடையாக இருப்பது வேறெதுவும் இல்லை.

முடிவுரை

இயேசுவின் கடைசி நிமிட ஏற்பாடு பற்றிய மற்ற அம்சங்களும் குறிப்பிடப்படலாம். எடுத்துக்காட்டாக, எனது குடும்பம் ஆஸ்திரேலியாவை விட்டுப் புறப்படத் தயாராகுகையில், எங்கள் நண்பர்களும் நாங்களும் ஒருவர் பிறரை மறவாதிருக்கும்படி படங்களையும் மற்ற நினைவுப் பொருட்களையும் பரிமாறிக் கொண்டோம். கிறிஸ்து இதே போன்ற ஒன்றை, கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தை ஏற்படுத்தியதன் மூலமாகச் செய்தார் (லூக். 22:19; 1 கொரி. 11:24, 25).

குறிப்புகள்

வசனப் பகுதிகளை, பல்வேறு தலைப்புக்களாக வகைப்படுத்துதல் என்பது யோவான் 14-17க்கான இன்னொரு அணுகுமுறையாக இருக்கும்: உதாரணமாக, அன்பு, கீழ்ப்படிதல், கனிதருதல், பரிசுத்த ஆவியானவர் மற்றும் உலகத்துடன் நமது உறவுமுறை போன்றவை. "மேல்வீட்டுச் செய்தி" என்பது சாத்தியமான இன்னொரு தலைப்பாக உள்ளது. இதற்கு முக்கியமான துணைக்கருத்துக்களாக, "அன்பைப் பற்றிய செய்தி," "கீழ்ப்படிதலைப் பற்றிய செய்தி" முதலியன உள்ளன. "முடிவுபரியந்தமும் அவர்களிடத்தில் அன்பு வைத்தார்" (யோவா. 13:1ஐக் காணவும்) என்பது இந்த அதிகாரங்களுக்குச் சாத்தியமான இன்னொரு தலைப்பாக உள்ளது. NIV *வேதாகமம், "அவர் … அவர்களிடத்தில் தமது அன்பின் முழு அளவைக் காண்பித்தார்"*

என்று கூறுகிறது. இந்த அணுகுமுறை பயன்படுத்தப்பட்டால், இயேசு தமது அன்பைக் காண்பிப்பதற்காக, மதிப்பு வாய்ந்த அந்தக் கடைசிக் கணங்களில் தமது சீஷர்களுக்கு என்ன செய்தார் என்பதை வலியுறுத்துங்கள். நீங்கள், "உங்கள் இருதயம் கலங்காதிருப்பதாக" (யோவா. 14:1) என்ற தலைப்பின் மீதும் பிரசங்கிக்கலாம், இதில் நீங்கள் இந்த அத்தியாயங்களில் உள்ள ஆறுதல் தரும் வசனப்பகுதிகளை முக்கியத்துவப் படுத்தலாம்.

யோவான் 14-17ன் பிரசங்கத்துவச் சாத்தியக்கூறுகள் ஏறக்குறைய எண்ணிறந்தவையாக உள்ளன. நீங்கள், யோவான் 14:1-6, 15:1-11 மற்றும் 17:1-26 போன்ற மாபெரும் வசனப்பகுதிகளின்மீது பிரசங்கிக்கக் கூடும். யோவான் 15ஐ வேதபாடப் பகுதியாகப் பயன்படுத்தும் பிரசங்கம் ஒன்று இந்தப் புத்தகத்தில் "கர்த்தருக்காகக் கனிகொடுத்தல்" என்ற பாடத்தில் தொடங்குகிறது. நீங்கள், யோவான் 14:6 மற்றும் 16:8 போன்ற தனிப்பட்ட வசனங்களின்மீதும் பிரசங்கிக்க முடியும். முழு அத்தியாயங்களும், பரிசுத்த ஆவியின் மீதான எடுத்துரைப்பு போன்ற தலைப்பு ரீதியான பிரசங்கங்களுக்குத் தொடக்க இடங்களை அளிக்கின்றன.

குறிப்புகள்

[1]இந்தத் தனிப்பட்ட விவரிப்பைத் தழுவியமைக்க நீங்கள் விரும்பலாம். ஒருவேளை நீங்கள் ஓரிடம் விட்டுச் செல்வதற்கு முன்னர் செய்த ஏற்பாடுகளைப் பற்றி நீங்கள் நினைக்கக்கூடும். பிரதானமாக ஒரு இடம் விட்டுப் பெயர்தலுக்கு முன்பு சாதாரணமாகச் செய்யக் கூடிய ஏற்பாடுகளை மாத்திரம் விவரித்தல் என்பது இன்னொரு சாத்தியக்கூறாக உள்ளது. [2]H. I. Hester, *The Heart of the New Testament* (Liberty, Mo.: Quality Press, 1963), 199. [3]John Franklin Carter, *A Layman's Harmony of the Gospels* (Nashville: Broadman Press, 1961), 292. [4]F. LaGard Smith, *The Narrated Bible in Chronological Order* (Eugene, Oreg.: Harvest House Publishers, 1984), 1462. [5]உலகம் தருகிற "சமாதானம்" என்பது சாதகமான சூழ்நிலைகளைச் சார்ந்ததாக உள்ளது, எனவே அது தற்காலிகமானதாக உள்ளது. இயேசுவின் சமாதானமானது சாதகமான சூழ்நிலைகளைச் சார்ந்ததாக இருப்பதில்லை - அது உள்ளிருந்து வருகிறது - ஆகவே அது நீடித்திருக்க முடியும். [6]உண்மை நடப்பில் இவர் 99 வயது வரையிலும் வாழ்ந்தார்! [7]இந்த வாக்குத்தத்தமானது, தேவன் ஆசீர்வதிக்கக் கூடிய வகையிலான வாழ்வை வாழ்தல் மற்றும் (1 யோவா. 3:22), "அவருடைய சித்தத்தின்படி கேட்டல்" (1 யோவா. 5:14) என்பவற்றின்மீதான நிபந்தனை கொண்டதாக உள்ளது. "இயேசுவின் நாமத்தில் ஜெபித்தல்" என்பதன்மீதான வலியுறுத்தமானது புதிய ஏற்பாட்டில் தொடர்ந்து கூறப்படுகிறது (எபே. 5:20; கொலோ. 3:17 ஆகியவற்றைக் காணவும்). இது, ஒரு ஜெபத்தின் முடிவில் "இயேசுவின் நாமத்திலே" என்று கூறும் வார்த்தைகளை விட அதிகமானதாக உள்ளது என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். மாறாக, இயேசுவின் நாமத்தில் ஜெபித்தல் என்பது, கிறிஸ்து யார் என்பதையும், அவர் எங்குள்ளார் என்பதையும், அவரால் நமக்கு என்ன செய்ய முடியும் என்பதையும் பற்றிய புரிந்துணருதலை உள்ளடக்குகிறது. ஜெபம் என்பது நமக்காகப் பரிந்து பேசுகின்ற ஒருவர்மீதான நமது விசுவாசத்தை, நமது நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துகிறதாக உள்ளது. [8]பரிசுத்த ஆவியானவர் வருவதற்கு முன்பு இயேசு ஏன் செல்ல வேண்டியிருந்தது என்பதைப் பற்றி அவர் விளக்கப்படுத்தவில்லை. முன்னதாக யோவான் சுவிசேஷத்தில் "இயேசு இன்னும்

மகிமைப்படாதிருந்தபடியினால் பரிசுத்த ஆவி இன்னும் அருளப்படவில்லை" என்று அப்போஸ்தலர் எழுதியிருந்தார் (யோவா. 7:39). ஏதோ காரணத்திற்காக, பரிசுத்த ஆவியானவர் அருளப்படுவதற்கு முன்பு, இயேசு மரித்து, உயிர்ப்பிக்கப்பட்டு, தேவனிடத்திற்கு எழுந்தருளிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. ஒருவேளை, சுவிசேஷத்தின் மையக்கருத்துக்களான, கிறிஸ்துவின் மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதல் என்பவை (சுவிசேஷத்தின் மையக்கருத்தான உண்மைகள்; 1 கொரி. 15:1-4) கொண்ட பூரண சுவிசேஷத்தை வெளிப்படுத்த அவ்வேளையில் ஆவியானவர் வரக்கூடாதிருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாக இருக்கலாம். [9]"ஊழியக்காரன் தன் எஜமானிலும் பெரியவனல்ல" (யோவா. 13:16). [10]"பெரிய கிரியைகள்'' என்பது சுவிசேஷத்தைப் போதித்தல் மற்றும் ஆயிரக்கணக்கானவர்களின் மனந்திரும்புதல் என்று பல எழுத்தாளர்கள் நம்புகின்றனர். சந்தர்ப்பப் பொருளில், "அற்புதங்கள்" என்பதே "கிரியைகள்" என்பதற்கான மிக இயல்பான அர்த்தமாக உள்ளது, ஆனால் இயேசு வார்த்தைகளின் விளையாட்டு ஒன்றைப் பயன்படுத்தி இருக்கலாம், இது "நான் பெரிய கிரியைகளை[அற்புதங்களை]ச் செய்துள்ளேன், ஆனால் நீங்கள் ஆத்துமாக்களை மனமாற்றுகின்றபோது, அது நான் செய்த எல்லா அற்புதங்களைக் காட்டிலும் பெரிய [அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த] கிரியையாக இருக்கும்" என்று சுட்டிக் காண்பித்திருக்கலாம்.

[11]பரிசுத்த ஆவியானவர் அப்போஸ்தலர்களின் எஞ்சிய வாழ்நாளில் அவர்களோடு கூட இருப்பார், மற்றும் அவர் உலக முடிவு வரையிலும் கிறிஸ்தவர்களுடன் கூட இருப்பார். [12]"தேவத்துவம்'' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது தேவனாக இருப்பதன் நிலை அல்லது பண்புகளைக் குறிக்கிறது. NASB வேதாகமத்தில் இவ்வார்த்தை, "the Divine Nature" அல்லது "Deity" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. [13]''திரித்துவம்'' என்பது ''மூவர் ஒருவராயிருத்தல்" என்று அர்த்தப்படும் இலத்தீன் வார்த்தையாக உள்ளது. இந்த வார்த்தை பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் பற்றிப் பேசுவதற்கு ஒரு வசதியான வார்த்தையாக உள்ளது. [14]புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்தாளர்களில் யோவான் மட்டுமே இந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகின்றார். இதை அவர் யோவான் 14-16ல் (14:16, 26; 15:26; 16:7) பரிசுத்த ஆவியானவரைக் குறிப்பதற்கும், 1 யோவான் நிருபத்தில் (1 யோவா. 2:1) இயேசுவைக் குறிப்பதற்கும் பயன்படுத்துகின்றார். [15]இவ்விடத்தில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற மொழிபெயர்ப்புகள், the New American Standard Bible, the New King James Version, the King James Version, the New International Version, the Revised Standard Version and the New Revised Standard Version என்ற வேதாகமங்களாக உள்ளன. [16]அவர்கள் "பரிசுத்த ஆவியானவரால் நிறைந்திருந்த" (லூக். 4:1) இயேசுவின் பிரசன்னத்தில் இருந்தனர், மற்றும் அவர், ஆவியானவரால் தமக்கு அளிக்கப் பட்டிருந்த வல்லமையை அவர்களுடன் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார் (மத். 10:8). [17]பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவருக்குள்ளும் இருக்கின்றார் (அப். 2:38; 2 தீமோ. 1:14), ஆனால் அவர் அப்போஸ்தலர்களுக்குள் இருந்த அதே வகையில் [கிறிஸ்தவர்களுக்குள்] இருப்பதில்லை. அவர்கள் ஆவியானவரால் அற்புதமாக நிரப்பப்பட்டனர் (அப். 2:4; 5:12ஐக் காணவும்). [18]சிலருக்கு பரிசுத்த ஆவியானவர் ''அறியப்படாத அளவில்'' இருக்கின்றார் என்பதற்கு, அவரது வருகையின் நோக்கம் அவரை வெளிப்படுத்துதல் அல்ல என்பதே காரணமாக உள்ளது. புதிய ஏற்பாட்டில் ஆவியானவரைக் குறித்துப் பல குறிப்புகள் உள்ளன, ஆனால் பிதா மற்றும் குமாரன் ஆகியோரைக் குறித்து நாம் முழுமையான வெளிப்பாட்டைக் கொண்டிருப்பதில்லை. ஆவியானவரைப் பற்றிப் புதிய ஏற்பாடு கூறுவதென்ன என்பதைப் படிப்பதில் மதிப்புள்ளது, ஆனால் ஆவியானவர் தாமே தம்மையும் தமது கிரியைகளையும், பிதா மற்றும் குமாரன் ஆகியோருக்கு மேலாக

உயர்த்துவதில்லை என்பதையும் அவர் வலியுறுத்தம் செய்கின்றவற்றையே நாமும் வலியுறுத்த வேண்டும் என்பதையும் குறித்து எச்சரிக்கையாய் இருக்க வேண்டும். [19]Adapted from Warren W. Wiersbe, *The Bible Exposition Commentary*, vol. 1 (Wheaton, Ill.: Victor Books, 1989), 362. [20]யோவான் 16:13ல் KJV வேதாகமம், “அவர் தம்மைக் குறித்து ஒன்றும் பேசமாட்டார்’’ என்று கூறுகிறது. அந்தச் சொற்றொடரமைப்பானது, ஆவியானவர் தம்மைக் குறித்து ஏதொன்றும் பேசமாட்டார் என்ற மனப்பதிவை விட்டுச் செல்லக்கூடும், ஆனால் விஷயம் இதுவல்ல (குறிப்பு 19ஐக் காணவும்). “அவர் தமது சுய தூண்டுதலில் ...” என்பது இவ்வேத வசனப்பகுதியின் அர்த்தத்தை மிகச் சரியாகத் தருவதாக உள்ளது.

[21]“வேத வாக்கியங்கள்” என்பது எழுதப்பட்ட தேவனுடைய வார்த்தைகளைக் குறிக்கிறது (2 பேது. 3:15, 16ஐக் காணவும்). [22]கொடுக்கப்பட்ட குறிப்பில் இயேசு சிந்தையில் கொண்டிருந்த கருத்து என்ன என்று கூறுவது எப்போதுமே சுலபமாயிருப்பதில்லை. [23]இவ்வசனப்பகுதியில் (16:25ஐக் காணவும்) இயேசு வேண்டுமென்றே ஒளிவுமறைவாயிருந்தார், ஆனால் அவர் தமது உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிந்திய தரிசனங்களைப் பற்றிப் பேசினார் என்ற கண்ணோட்டமானது ‘‘சற்றுக்காலம்’’ என்ற வார்த்தையை அவர் பயன்படுத்தியமைக்கு மிகச் சிறப்பாகப் பொருந்துகிறது (16:16-19). [24]யோவான் 15:1-8 பற்றிய விரிவாக்கப்பட்ட விளக்கம் மற்றும் நடைமுறைப் பயன்பாட்டிற்கு, இந்தப் புத்தகத்தில் “கர்த்தருக்காகக் கனிகொடுத்தல்’’ என்று தொடங்குகின்ற பிரசங்கத்தில் காணவும். [25]இது யோவான், சுவிசேஷத்தில் உள்ள “நானே” என்ற ஏழு கூற்றுக்களில் கடைசியானதாக உள்ளது. [26]NIVயில், “Trust in God; trust also in me” என்றுள்ளது. [27]யோவான் 14-17ல் விசுவாசம் பற்றிய மற்ற வசனப்பகுதிகளுக்கு, 16:30, 31; 17:8, 20, 21 ஆகியவற்றைக் காணவும். [28]‘‘கனிகொடுத்தல்’’ என்ற சொற்றொடரின் அர்த்தம் குறித்து, இந்தப் புத்தகத்தில் ‘‘கர்த்தருக்காகக் கனிகொடுத்தல்” என்று தொடங்குகின்ற பிரசங்கத்தில் காணவும். [29]இயேசு தாம் இந்த உலகத்தில் அனுப்பப்பட்டது போலவே தமது அப்போஸ்தலர்களையும் அனுப்பினார் என்ற உண்மையின்மீது யோவான் 14-17ல் வலியுறுத்தம் உள்ளது (17:3, 8, 18, 21, 23) - எனவே அவர்கள் அவரைப் பற்றிச் சாட்சி அளிக்கமுடியும் (15:27). இருப்பினும், அவர்களை உலகிற்கு அனுப்பிய கட்டளையானது நமக்கும் நடைமுறைப் படுவதால், நமக்கும் இந்த நடைமுறைப் பயன்பாடு ஏற்படுத்த முடியும் (இந்தப் பாடத்தொடரின் பிற்பகுதியில் மத். 28:18-20ஐப் பற்றிய கலந்துரையாடலில் காணவும்). [30]இயேசுவின் அன்பு இந்தக் கோட்பாட்டையும் விஞ்சியது - ஏனெனில் அவர் தமது விரோதிகளுக்காகவும்கூடத் தமது ஜீவனைக் கையளித்தார் (ரோமர் 5:8-10).

[31]இதற்கு சவுல்/பவுல் ஒரு உதாரணமாக உள்ளார். அவர் கிறிஸ்தவர்களைத் துன்புறுத்தியபோது (அப். 8:1, 3; 9:1, 2), தாம் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்வதாக நினைத்தார் (அப். 26:9; கலா. 1:13, 14). [32]These are the first words of a song by Jeremiah E. Rankin, “God Be with You,” *Songs of Faith and Praise*, com. and ed. Alton H. Howard (West Monroe, La.: Howard Publishing Co., 1994). [33]Robert Duncan Culver, *The Life of Christ* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1976), 237. [34]Wiersbe, 367.